

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812204870
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8812204870.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporkyni: U. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. X. I. XX/XX, XXX XX D. T. U., toho času na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou R. G., súdnou tajomníčkou Okresného súdu R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, zast.: JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Nám Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie sumy 331,94 eur s príslušenstvo, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 5C/189/2012-47 zo dňa 22.08.2013 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom.

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa. Odporkyni trovy konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa vo výške 68,74 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol citujúc ust. §3, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k/, § 489 a § 491 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1, 2 a § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ako aj § 42 ods. 4 písm. b/ a § 43 ods. 1, 2, 5 zákona č. 610/2010 Z. z. o elektronických komunikáciách skonštatoval, že navrhovateľ si uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, na ktorú mu v zmysle zmluvných podmienok vznikol nárok, nakoľko odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb. Zmluvná pokuta dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení ju zaväzovala k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 25 mesiacov, a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované navrhovateľom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom aj v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere navrhovateľ nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné.

Poukázal na to, že v spotrebiteľskej veci by nemal byť výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, to spotrebiteľ. Uvedené preto vyznieva v neprospech iba jedného z účastníkov konania, keďže navrhovateľ nie je nijako sankcionovaný, v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti

na jeho strane. Súd prvého stupňa preto ustálil, že dojednaná zmluvná pokuta je neprimeraná, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech odporkyne ako spotrebiteľa, teda je neprijateľná a v rozpore s dobrými mravmi, a preto bol návrh v celom rozsahu zamietnutý.

Výrok o trovách konania bol odôvodnený ust. § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 2 O. s. p. Úspešnej odporkyňi v tomto konaní preto by patrila plná náhrada trov konania. Odporkyňa si však nárok na náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, preto jej súd ani ich náhradu nepriznal.

V súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb súd priznal vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane úspešného odporcu náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia spolu vo výške 68,74 Eur. Podľa citovanej vyhlášky bola priznaná odmena za dva úkony právnej služby po 26,56 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd vo veci samej) a režijný paušál 2 x 7,81 Eur.

Proti uvedenému rozsudku, a to čo sa týka výroku o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s .p. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní tvrdil neúčelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Uviedol, že jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 142 O. s. p. je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Ide teda o nevyhnutné trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony. Trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli podľa odvolateľa nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Poukázal na judikatúru Krajských súdov v Banskej Bystrici a v Bratislave.

V odvolaní ďalej uviedol to, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy. Malo by teda disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/375/13, z ktorého vyplýva požiadavka, aby združenie bolo spôsobilé bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátmi, poskytovať aktívnu pomoc spotrebiteľovi, a to vrátane kvalifikovanej právnej pomoci. Navrhovateľ tak spochybnil účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu.

Odvolateľ v odvolaní uvádzal, že vedľajší účastník žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Odporcovi poskytol právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom. Teda sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi. Vedľajší účastník mohol vstúpiť do konania bez právneho zástupcu, lebo jeho právne zastúpenie a tým vzniknuté trovy sú len účelové. Hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa do súdnych konaní s automatickým zastúpením právneho zástupcu bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu, možno vyhodnotiť ako vstup za účelom ochrany spotrebiteľa alebo zisku.

Ďalej bol namietaný prínos vstupu vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Vedľajší účastník teda do konania neprinesol žiaden prínos, nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti.

Podstatnou podmienku vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na ktorého strane vedľajší účastník chce vystupovať. Súd musí mať vždy jasné, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013. S poukazom na ust. § 101 ods. 3 O. s. p. podľa názoru odvolateľa uvedené ustanovenie neprichádza do úvahy pre prípad, aby súd chcel ho použiť na vyjadrenie sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Uvedené tiež vyplýva z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR.

V ďalšom odvolateľ poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií, keď napr. Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola dňa 29.02.2012 udelená dotácia vo výške 4.000 Eur. Z dotácie je možné hradiť výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporovať odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov.

Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti postupom podľa § 220 O. s. p. zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť trovy odvolacieho konania navrhovateľovi.

K odvolaniu sa ani odporca, ani vedľajší účastník nevyjadrili.

Krajský súd v Prešove (ďalej len "odvolací súd") príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 2, 3, 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení zmien a doplnkov, ďalej len O. s. p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že podaním zo dňa doručenia súdu 21.05.2013 Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ oznámilo vstup do konania na podporu odporcu, ako vedľajší účastník. Ďalším podaním zo dňa doručenia súdu 10.07.2013 sa podrobne vyjadril k uplatňovaným nárokom s poukazom na neprijateľnú podmienku čo sa týka dojednanej zmluvnej pokuty, ktorej výška je neprímeraná k hodnote plnenia a závažnosti porušenia zmluvnej povinnosti zo strany odporcu. Navrhlo v celom rozsahu návrh zamietnuť a priznať mu trovy konania celkom vo výške 68,74 Eur.

Z uvedeného je preto nepochybné, že vedľajší účastník Združenie na ochranu slovenských spotrebiteľov AZ vystupovalo v konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu. V súvislosti s konaním sa dalo zastúpiť právnym zástupcom a uplatnil si náhradu trov vzniknutých mu na právnom zastúpení. Navrhovateľ pritom vstup uvedeného vedľajšieho účastníka do konania pri svojom prvom úkone nenamietal.

Vstup vedľajšieho účastníka na strane odporkyne považuje odvolací súd za naplnenie cieľov primárneho práva Európskej únie, vyplývajúceho z článku 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na zabezpečenie vysokého stupňa ochrany spotrebiteľa.

Súd prvého stupňa preto po zamietnutí návrhu správne o náhrade trov konania rozhodol aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého v konaní úspešný účastník má právo na náhradu trov konania.

Je nepochybné, že v dôsledku zamietnutia návrhu v celom rozsahu sa úspešným účastníkom konania stala odporkyňa, ktorá si však náhradu trov konania nežiadala. Trovy konania si však uplatnil vedľajší účastník na strane v konaní úspešnej odporkyne, preto bolo správne súdom prvého stupňa rozhodnuté, ak vedľajšiemu účastníkovi tieto trovy priznal. Priznané trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi boli správne vypočítané, a to v zmysle vyhlášky SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Na správne odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa ohľadom priznaných trov konania vedľajšiemu účastníkovi odvolací súd v celom rozsahu poukazuje a sa s nim stotožňuje.

Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že vedľajší účastník realizoval v konaní 2 právne úkony jeho právnym zástupcom, za ktoré mu prináleží odmena vo výške 68,74 Eur, a to 2 x 26,56 Eur plus 2 x režijný paušál po 7,81 Eur.

K odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza, že trovy právneho zastúpenia v žiadnom prípade nie je možné považovať za neúčelne vynaložené trovy. Vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu totiž poskytol odporkyňi náležitú právnu ochranu, čo viedlo k zamietnutiu návrhu v celom rozsahu. Tiež nie je možné súhlasiť s názorom odvolateľa, že vedľajší účastník sa nemôže dať zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov, lebo žiadne zákonné ustanovenie mu to nezakazuje. Princíp vyššej ochrany spotrebiteľov je nutné aplikovať aj vo vzťahu k trovám konania, vrátane trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Vzhľadom na kvalifikovanú obranu vedľajšieho účastníka realizovanú na podporu odporkyne je potrebné vidieť prínos vstupu vedľajšieho účastníka do predmetného konania. Z obsahu spisu tiež nevyplýva, aby odporkyňa vyjadrila svoj prípadný nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane, preto nie je možné súhlasiť s názorom odvolateľa, aby vstup vedľajšieho účastníka na strane odporkyne nebol náležitý.

Ani ďalšia odvolacia námietka týkajúca sa toho, že Ministerstvo hospodárstva SR inému občianskemu združeniu na ochranu spotrebiteľa poskytlo dotáciu vo výške 4.000 Eur, nemôže byť dôvodom na to, aby v predmetnom konaní inému združeniu z toho dôvodu nemala byť priznaná náhrada trov jeho právneho zastúpenia.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd má jednoznačne za to, že súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom, preto tento výrok rozsudku súdu prvého stupňa, napadnutý odvolaním postupom podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vo výroku vecne správny potvrdil.

Ďalšie výroky rozsudku súdu prvého stupňa, okrem výroku o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom neboli odvolaním napadnuté, preto sa postupom podľa § 206 ods. 2 O. s. p. stali právoplatnými, preto ani neboli predmetom preskúmania odvolacieho súdu.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní úspešný vedľajší účastník si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto o jeho trovách ani nebolo rozhodované. V odvolacom konaní si uplatnil trovy odvolacieho konania neúspešný navrhovateľ, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.